

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

27 februari 1985

nr. 22.805

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 17 januari 1984 betreffende de aan hem opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 1978 tot en met 31 december 1979.

1. Aanslag en bezwaar.

Aan belanghebbende is over voormeld tijdvak een naheffingsaanslag in de omzetbelasting opgelegd ten bedrage van f 13.426,-- aan enkelvoudige belasting en f 3.356,-- aan verhoging, welke aanslag, na daartegen gemaakt bezwaar, bij uitspraak van de Inspecteur is verminderd tot een ten bedrage van f 13.148,-- aan enkelvoudige belasting en f 3.287,-- aan verhoging.

2. Geding voor het Hof.

Belanghebbende is van de uitspraak van de Inspecteur in beroep gekomen bij het Hof.

Het Hof heeft de uitspraak van de Inspecteur vernietigd en de naheffingsaanslag verminderd met een bedrag van f 9.260,-- aan enkelvoudige belasting en f 2.315,-- aan verhoging.

3. Geding in cassatie.

Belanghebbende heeft van 's Hofs uitspraak beroep in cassatie ingesteld.

De Staatssecretaris van Financiën heeft een verzoekschrift ingediend.

4. Beoordeling van het beroep in cassatie.

4.1. Het Hof heeft geoordeeld, dat aan belanghebbendes stelling dat nader is gebleken dat de bruto-winstpercentages op de goederen, belast naar het 0% en het 4% tarief, op respectievelijk 11,88 en 33, moeten worden gesteld, moet worden voorbijgegaan nu deze stelling eerst ter zitting is gedaan, hoewel belanghebbende reeds lang bekend was met de door de Inspecteur gemaakte berekeningen en de Inspecteur heeft verklaard de juistheid van die stelling niet te kunnen beoordelen. Dit oordeel geeft geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting en kan voor het overige wegens zijn feitelijke aard in cassatie niet op zijn juistheid worden getoetst, zodat het eerste onderdeel van belanghebbendes primaire grief niet kan slagen.

4.2. Het Hof heeft op grond van hetgeen het heeft vastgesteld omtrent de kennelijk niet tussen partijen in geschil zijnde onvolkomen wijze waarop belanghebbende zijn boekhouding in de onderwerpelijke jaren voerde terecht artikel 36 van de Wet op de omzetbelasting 1968 juncto artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van toepassing geacht. De omstandigheid dat de Inspecteur ter zitting een onjuistheid in de berekening van de aanslag heeft erkend doet niet af aan de bewijsrechtelijke gevolgen die zijn verbonden aan bovenvermelde vaststelling inzake belanghebbendes boekhouding. Deze omstandigheid dwong voorts het Hof niet tot de gevolgtrekking, dat de berekening van de Inspecteur ook overigens onjuist was. Ook het tweede onderdeel van belanghebbendes primaire grief en zijn subsidiaire grief worden derhalve tevergeefs voorgedragen.

5. Slotsom.

Uit het vorenoverwogene volgt dat het beroep niet tot cassatie kan leiden.

6. Beslissing.

De Hoge Raad
verwerpt het beroep.

Aldus gewezen door mrs. Vroom, vice-president, Stol, Jansen, Van der Linde en Roelvink, raden. Uitgesproken door de vice-president voornoemd ter raadkamer van 27 februari 1985, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mr. Van den Dries.

Van den Dries

Vroom